

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **ÚSOVSKO, a.s.**, se sídlem Klopina 33, v řízení zastoupeného Mgr. Tomášem Potěšilem, advokátem se sídlem Šumperk, Hlavní třída 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.3.2010 č.j. KUOK/21595/2010, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 1.3.2010 č.j. KUOK/21595/2010 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalobce **je** povinen zaplatit České republice na soudním poplatku částku 2.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to kolkovými známkami nebo na účet Krajského soudu v Ostravě, č.ú. 3703-4123761/0710, var. symbol 2233003811.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Tomáše Potěšila, advokáta se sídlem Šumperk, Hlavní třída 2.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Mohelnice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4.9.2008 č.j. ŽP/25892-08/3446-08/cerp, jímž správní orgán I. stupně vyslovil, že žalobce se dopustil protiprávního jednání podle ust. § 116 odst. 1 písm. d) bodu 4. zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZV“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 70.000,- Kč.

Žalobce namítá, že:

- 1) žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolací námitkou o tom, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nesplňuje náležitosti podle § 68 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění, zejm. co do odůvodnění. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně nevyplývá, že to byl právě žalobce, kdo s vodou manipuloval, když pozemky pod vodní plochou patří více vlastníkům, přičemž ani pozemek pod jímacím zařízením není ve vlastnictví žalobce. Touto otázkou se nezabýval ani žalovaný v napadeném rozhodnutí;
- 2) zpochybňuje závěry žalovaného o tom, že pro Polický rybník neplatilo od 3.7.2007 do 23.7.2009 žádné povolení k nakládání s vodami, když:
 - a) neexistence manipulačního řádu nemá dle žalobce vliv na existenci a účinky povolení nakládání s vodami,
 - b) dřívější rozhodnutí o zrušení povolení k nakládání s vodami bylo v odvolacím řízení zrušeno, nastal tedy stav, jako by nikdy neexistovalo,
 - c) v posuzovaném případě se jedná o akumulaci vod, na který nedopadá zánik dosud vydaných povolení ex lege podle čl. II. zák. č. 20/2004 Sb., pročež odkazuje na dříve vydaná povolení z r. 1962 a z r. 1999,
- 3) rozhodnutí o výši pokuty spočívá na nesprávném a neúplném posouzení věci.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, kdy k žalobnímu bodu 1) odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplňuje, že žalobce na Polickém rybníce nakládá (hospodaří) s povrchovými vodami. K žalobnímu bodu 2) podrobně rozebírá účinky povolení z r. 1962, kdy dospívá k závěru, že toto rozhodnutí není řádným povolením k nakládání s vodami, dále argumentuje tím, že žalobce vodu z koryta vodního toku odebírá, kdy všechna dřívější povolení k odběru vod zanikla k 1.1.2008 podle čl. II. zák. č. 20/2004 Sb.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního

orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že:

- 1) žalobce učinil ve správním řízení jediné podání, v němž uplatňuje své námitky, a to doplnění odvolání ze dne 8.2.2010. V něm nenamítá ničeho, v čem by bylo lze alespoň v hrubých rysech spatřovat obdobu žalobního bodu 1), tzn. že žalobce není tím, kdo s vodami nakládal;
- 2) v rozhodnutí správního orgánu I. stupně není skutek ve výrokové části nijak časově vymezen (není uvedeno, pro jaké časové období nebo okamžik se žalobci vytýká, že s vodami neoprávněně nakládal) – jediným časovým údajem je věta obsahující údaj o tom, že neexistence povolení k nakládání s vodami byla zjištěna v březnu 2008, přesto k nakládání s vodami dochází i nadále. V odůvodnění rozhodnutí je pak uvedeno, že vodoprávní úřad ověřil situaci na místě samém ve dnech 13.5.2008 a 29.7.2008, dne 25.8.2008 oznámil p. U., že dochází k napouštění rybníka. Rozhodnutí žalovaného výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně nijak nemění, kdy z odůvodnění se do časového vymezení skutku podává, že
 - a) v současnosti pro odběr vody neplatí žádné povolení, když veškerá dosavadní povolení zanikla dle čl. II. bodu 2. zák. č. 20/2004 Sb. k 1.1.2008 (str. 3, sedmý odstavec, až str. 4, třetí odstavec, str. 5, třetí odstavec, str. 7, druhý a třetí odstavec, napadeného rozhodnutí);
 - b) v současnosti neplatí pro Polický rybník manipulační řád, když platnost dosavadního byla omezena na dobu do 1.1.2008 (str. 5 pátý odstavec napadeného rozhodnutí);což by svědčilo o tom, že doba vytýkaného skutku celá spadá do r. 2008; oproti tomu žalovaný v napadeném rozhodnutí sám zdůrazňuje ztučením textu, že
 - c) od 3.7.2007 do 23.7.2009 neplatilo žádné povolení pro nakládání s vodami (str. 5, čtvrtý odstavec napadeného rozhodnutí), což žalovaný podepírá obsáhlou argumentací na str. 6-7 napadeného rozhodnutí, z čehož by se podávalo, že vytýkaný skutek je určen časovým obdobím 3.7.2007 - 23.7.2009;
 - d) zdůrazňuje jednání žalobce, o němž bylo rozhodnuto 12.9.2008, rozhodnutí není součástí spisu;
 - e) zahájení řízení bylo žalobci oznámeno 18.8.2008.

Krajský soud předně shledává nedůvodným žalobní bod 1). Nevznesl-li totiž žalobce konkrétní námitku prezentovanou v žalobním bodě 1), lze jen stěží správním orgánům vytýkat, že se s ní nevypořádaly a vycházely zjevně ze situace, že žalobce na Polickém rybníce hospodaří a manipuluje s vodou. Tento závěr žalobce v průběhu řízení nijak nezpochybňoval, proto nelze správním orgánům vytýkat ani, že se jím podrobně v odůvodnění svých rozhodnutí nezabývaly ani z úřední povinnosti.

Úvahy a závěry žalovaného k žalobnímu bodu 2) však není krajský soud s to přezkoumat. Z výroku ani z odůvodnění napadeného rozhodnutí (ani ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně) není jednoznačné časové vymezení skutku, tzn. jaká doba protiprávního jednání se žalobci vytýká. V posuzované věci nabývá tato otázka na významu právě s ohledem na žalovaným odkazovaný čl. II. bod 2. zák. č. 20/2004 Sb., jímž došlo ex lege k zániku dosavadních povolení k odběru vod, tzn. od 1.1.2008 došlo k zásadní změně právní úpravy. Z napadeného

rozhodnutí přitom není (ani ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně) jasné, zda je žalobci vytýkáno jednání, k němuž došlo toliko v r. 2008, či i jednání, k němuž došlo dříve, t.j. zejm. v období 3.7. – 31.12.2007 (kdy ještě účinky čl. II. bodu 2. zák. č. 20/2004 Sb., nenastaly).

Podle ustálené rozhodovací praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví musí navíc nejen odůvodnění, ale výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu obsahovat popis skutku, a to nejen uvedením místa a způsobu spáchání a dalších skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, ale zejm. též časové vymezení skutku.

Nedošlo-li pak v posuzované věci nejen ve výroku, ale ani v odůvodnění rozhodnutí správního orgánů k jasnému časovému vymezení vytýkaného skutku, kdy navíc není ani zřejmé, podle jaké právní úpravy by mělo být o skutku rozhodováno (zda podle úpravy účinné do 31.12.2007, podle úpravy účinné od 1.1.2008, příp. podle obou – spadal-li by skutek do obou období), správní orgány v posuzovaném případě požadavku na řádné časové vymezení skutku nedostály. Tomu odpovídá i nejednotnost odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy žalovaný sice zdůrazňuje kategorický závěr o tom, že jakákoli dosavadní povolení k odběru vod zanikla k 1.1.2008, přesto obsáhle uvádí i své úvahy a závěry o tom, proč žalobci nesvědčilo povolení k nakládání s vodami již od 3.7.2007.

Je tak na správních orgánech, aby postavily na jisto časové období, v němž mělo dojít k vytýkanému jednání, za které je žalobce sankcionován, aby tímto způsobem došlo k řádnému vymezení skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným.

Krajský soud současně dodává, že pro správní trestání platí obdobná pravidla jako pro trestání soudní, a to i co do účinků zahájení řízení, tzn. účinků pro soudní trestání výslovně předepsaných § 12 odst. 11 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), ve znění pozdějších změn a doplnění, který stanoví, že pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

Bylo-li tedy v posuzované věci žalobci oznámeno zahájení řízení („sděleno obvinění“) dne 18.8.2008, je v rozporu s principy trestání (a to i správního), aby byl žalobce rozhodnutím vydaným v takto zahájeném řízení sankcionován i za jednání nastalé od 19.8.2008, ledaže by žalobci bylo oznámeno zahájení řízení i pro jiný skutek; k tomu však v posuzovaném případě nedošlo.

Z uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž jsou správní orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

S ohledem na to, že krajský soud již o věci rozhodl, aniž by byl ve věci vybrán soudní poplatek, rozhodl podle § 9 odst. 6 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek z této věci. Výše soudního poplatku činí 2.000,- Kč dle pol. 14a odst. 2 písm. a) Sazebníku soudních poplatků ve znění účinném ke dni podání žaloby (k 3.5.2010).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří náklady právního zastoupení:

- α) soudní poplatek 2.000,- Kč
- β) odměna advokáta za zastupování
v řízení ve výši 2.100,- Kč bez DPH /
/ úkon při těchto poskytnutých úkonech
právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci § 7, § 9 odst. 3 písm. f)
 - 2) seps žaloby vyhl. č. 177/1996 Sb. 4.200,- Kč
- γ) paušální náhrada hotových výdajů
advokáta ve výši 300,- Kč bez DPH /
/ úkon při úkonech právní pomoci § 13 odst. 3
vypočtených pod písm. α) vyhl. č. 177/1996 Sb. 600,- Kč
- δ) DPH 20% z částek uvedených
pod písm. α) - β) 960,- Kč

Celkem 7.760,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud lhůtu ke splnění povinností v délce 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 9. března 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu